

SKO. 4170.43.2024

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 16 maja 2024r. odwołania wniesionego przez (...) od decyzji Burmistrza (...) z dnia (...) nr (...) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „(...)”, działając w składzie orzekającym:

1. Małgorzata Cieniewska	-	przewodnicząca składu
2. Marcin Greczyło	-	członek składu
3. Jacek Pietrzak	-	członek składu

na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U z 2023r. poz. 775 z późn. zmianami), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zmianami), § 3 ust. 1 pkt 34 w zw. z § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839) oraz art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 570)

o r z e k a:

uchylić zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) nr (...) Burmistrz (...), po rozpatrzeniu wniosku (...), określił o środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „(...)”.

Odwołania od decyzji Burmistrza (...) z dnia (...) nr (...) do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, w ustawowym terminie, złożył (...) zarzucając decyzji:

1. naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na niedokonaniu szczegółowej analizy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr (...) w (...) z dnia (...) dla obszaru położonego we wsi (...) i terenu oznaczonego symbolem IKS, podczas gdy plan ten nie dopuszcza budowy obiektów pomiędzy linią rozgraniczającą DK 14, a nieprzekraczalną linią zabudowy (17 m),
2. naruszenie art. 63 ust 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez nie odniesienie się w decyzji do hałasu komunikacyjnego skumulowanego jaki ma miejsce w związku z bezpośrednim sąsiedztwem realizowanej inwestycji z innymi obiektami przemysłowymi,

3. naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez niewskazanie w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia danych dotyczących jego obsługi komunikacyjnej wraz z lokalizacją wjazdu i wyjazdu,
4. akceptację dokumentów zawierających sprzeczne dane dotyczące ilości miejsc parkingowych dla samochodów osobowych na stacji paliw.

W dokumentacji dostarczonej do Organu, w oparciu o którą została wydana decyzja ustalająca środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie stacji paliw z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...) zawarte zostały rozbieżne informacje dotyczące ilości miejsc parkingowych. Zgodnie z decyzją Starosty Zgierskiego z dnia 4. 08. 2015 r. oznaczonej nr 979/2015 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę stacji paliw w Sosnowcu Pieńkach utworzone zostanie 17 miejsc postojowych dla samochodów osobowych. W decyzji wydanej w dniu 20 lipca 2023r. przez Burmistrza Strykowa o numerze ROŚ. 6220.7.2022.AR, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie stacji paliw z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...)i wskazano że „...Na funkcjonującej stacji paliw znajduje się 20 miejsc parkingowych: 8 mp przed pawilonem, 10 mp w terenie zielonym i 2 mp dla stanowiska odkurzacz/kompresor...”. Na mapie będącej załącznikiem do Karty informacyjnej przedsięwzięcia ze stycznia 2020r. wskazano lokalizację 19-stu miejsc parkingowych. W opinii sanitarnej wydanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zgierzu z dnia 3 sierpnia 2020r. oznaczonej symbolem PPIS-Zg-ZNS 440/25/193/2020 wskazano, że łączna ilość miejsc parkingowych po rozbudowie stacji paliw wyniesie 12. Dane te znajdują potwierdzenie w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia z dnia 29 maja 2020r. przedłożonej w Urzędzie Miejskim w (...) w dniu 16 czerwca 2020r.

Niezgodności dotyczące lokalizacji parkingów również występują na terenie sąsiadującego obiektu gastronomicznego zlokalizowanego na działkach (...) oraz (...), gdzie w miejscu nasadzeń pasa zieleni średniowysokiej i wysokiej zbudowano parking... (teren poza opracowaniem)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi rozpatrując przedmiotową sprawę zważyło, co następuje:

Sprawa dotycząca określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie stacji paliw wraz z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...), gm. (...) na działce nr ewid. (...) obręb (...) była już przedmiotem postępowania prowadzonego przez organy administracji, jak też przedmiotem rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi, który wyrokiem z dnia (...) sygn. akt (...) uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi z dnia (...) nr (...), orzekającą o uchyleniu decyzji Burmistrza (...) z dnia (...) nr (...) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „przebudowie i rozbudowie stacji paliw wraz z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...), gm. (...) na działce nr ewid. (...) obręb (...)” i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W ocenie Sądu, w kontrolowanej sprawie przypadek uzasadniający kasację decyzji organu I instancji nie wystąpił.

W niniejszej sprawie, podstawą rozstrzygnięcia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi o charakterze kasacyjnym było stwierdzenie, że złożony przez inwestora Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera braki uniemożliwiające wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Jak wynika bowiem z uzasadnienia zaskarżonej decyzji w raporcie albo brakowało niektórych informacji np. 1) brak wskazania sposobu magazynowania poszczególnych odpadów (dla każdego kodu odrębnie) oraz sposobu zabezpieczenia środowiska przed negatywnym ich wpływem) – na etapie realizacji; 2) brak wskazania miejsca i sposobu magazynowania poszczególnych

odpadów (dla każdego kodu odrębnie) – na etapie eksploatacji inwestycji; 3) brak wskazania ilości wytwarzanych odpadów oraz sposobu magazynowania, postępowania z poszczególnymi odpadami oraz zabezpieczenia środowiska w tym zakresie – na etapie likwidacji; 4) brak załącznika graficznego, na którym zagospodarowanie terenu inwestycji nałożone byłoby na rysunek planu, pozwalając w ten sposób odnieść się do zgodności inwestycji z wyznaczoną nieprzekraczaną linią zabudowy; 5) brak jednoznacznego wskazania planowanego miejsca parkingowego albo wskazane w Raporcie dane, obliczenia lub informacje były w ocenie organu II instancji niewystarczające lub budziły szereg wątpliwości i wymagały wyjaśnienia np.: 1) w zakresie analizy akustycznej planowanego przedsięwzięcia; 2) w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne; 3) w zakresie analizy konfliktów społecznych.

Jednakże w ocenie Sądu ww. kwestie nadawały się do usunięcia w postępowaniu odwoławczym. Świadczy o tym przede wszystkim uzasadnienie sprzeciwu, w którym strona skarżąca szczegółowo odnosi się do wszystkich zastrzeżeń SKO, w tym wskazując na konkretne dokumenty znajdujące się już w aktach administracyjnych np. tło zanieczyszczeń w postaci pisma Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z (...), określające tło w roku 2021 (zał. Nr 1 do uzupełnienia Raportu z 8 sierpnia 2022r.), czy też rysunki ilustrujące istniejące i planowane miejsca parkingowe oraz obrazujące planowane zagospodarowanie terenu naniesione na rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zał. Nr 1 i 1a do Raportu z 3 czerwca 2022r.). Brak było zatem przeszkód, aby organ II instancji wezwał inwestora do wyjaśnienia okoliczności budzących jego wątpliwości w sprawie.

Jeżeli natomiast po złożeniu przez inwestora wymaganych wyjaśnień nadal, w ocenie Kolegium, brak byłoby podstaw do wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, to wówczas organ odwoławczy winien uchylić zaskarżoną decyzję i orzec co do istoty sprawy przez wydanie decyzji odmownej w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Dopiero wówczas otworzyłaby się droga do merytorycznej oceny Raportu przez sąd administracyjny.

Sąd w składzie orzekającym doszedł zatem do przekonania, że motywy zaskarżonej decyzji organu odwoławczego nie wskazują i nie uzasadniają okoliczności mieszczących się w katalogu przesłanek art. 138 § 2 k.p.a. Kolegium nie wykazało bowiem w zaskarżonej decyzji, że materiał dowodowy zgromadzony w aktach organu I instancji nie podlegał uzupełnieniu na etapie postępowania odwoławczego i jednocześnie uniemożliwiał wydanie decyzji o charakterze merytorycznym. Jest to o tyle istotne, że decyzja organu odwoławczego nie została poprzedzona żadnymi czynnościami wyjaśniającymi lub jakimikolwiek innymi czynnościami procesowymi, mającymi na celu rozpoznanie sprawy.

Skoro, jak już wyżej wskazano, rozstrzygnięcie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi podjęte w tej sprawie (decyzja z dnia (...), było przedmiotem oceny sądowej, a ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania w niniejszej sprawie zostały wyrażone w prawomocnym wyroku WSA w Łodzi z dnia (...) sygn. akt (...), to należy zauważyć, że zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2023r., poz. 1634 z późn. zmianami), ocena prawna i wskazania co do dalszego toku postępowania wyrażone w orzeczeniach sądu wiążą w sprawie sąd i organ, którego działanie było przedmiotem zaskarżenia.

Przedstawiona w powołanym przepisie zasada związania orzeczeniem sądu oznacza, że orzeczenie to oddziałuje na przyszłe postępowanie tak administracyjne, jak i sądownoadministracyjne. Zarówno organy administracji jak i sąd ponownie rozpoznając sprawę, zobowiązane są do stosowania się do oceny prawnej i wskazań zawartych w uzasadnieniu wyroku.

W określeniu „ocena prawna” mieści się przede wszystkim wykładnia przepisów prawa materialnego i procesowego, a także sposób ich zastosowania w rozpoznawanej sprawie.

Wskazania co do dalszego postępowania zasadniczo stanowią konsekwencję oceny prawnej, określając sposób i kierunek działania przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Związanie oceną prawną, jak i zawartymi w orzeczeniu wskazaniem, co do dalszego postępowania powoduje, że determinują one działania każdego organu w postępowaniu

administracyjnym, podejmowane w sprawie, której dotyczyło postępowanie sądowo administracyjne, aż do czasu jej rozstrzygnięcia.

Związanie oceną prawną powoduje, że ani organy administracji, ani sąd, nie mogą w przyszłości formułować innych, nowych ocen prawnych, które pozostawałyby w sprzeczności z poglądem wcześniej wyrażonym w uzasadnieniu wyroku i mają obowiązek podporządkować się mu w pełnym zakresie. Obowiązek ten może być wyłączony jedynie w wypadku zmiany stanu prawnego, istotnej zmiany okoliczności faktycznych, bądź wzruszenia wyroku zawierającego ocenę prawną w przewidzianym do tego trybie.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa środowiskowa), przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko nie są wyodrębniane poprzez wskazanie ogólnych kryteriów, a poprzez indywidualne ich wyliczenia. Taką konstrukcję przyjmuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zmianami).

Planowane przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 34, tego rozporządzenia tj. instalacje do dystrybucji: ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia nr 1907/2006, niebędących produktami spożywczymi

- z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego lub sprężonego.

Z uwagi na fakt, że planowane przedsięwzięcie polega na przebudowie i rozbudowie stacji paliw wraz z niezbędną infrastrukturą w tej sprawie znajduje zastosowanie także § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r., zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

W tym stanie rzeczy nie może więc budzić wątpliwości, że planowana przebudowa i rozbudowa (...) wraz z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...), gm. (...), na działce nr ewid. (...) obręb (...) należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak wynika z treści cyt. wyżej art. 59 ust. 1 ustawy środowiskowej, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się obligatoryjnie w przypadku planowania przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a w przypadku, gdy planowane przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, ocenę przeprowadza się tylko wtedy, jeżeli obowiązek przeprowadzenia takiej oceny został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Ocena, czy planowane przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko nie została pozostawiona organom wydającym decyzje o uwarunkowaniach środowiskowych, lecz wynika z przepisów prawa tj. z powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zakwalifikowanie przedsięwzięcia do kategorii wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b tego rozporządzenia nie oznacza więc automatycznie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Przedsięwzięcie to, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r., wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy środowiskowej, może wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, gdy obowiązek powyższy zostanie stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, w drodze postanowienia wydanego przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po zasięgnięciu opinii:

1. regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
2. organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-24, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
3. organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
4. organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. - Prawo wodne.

W rozpatrywanej sprawie organami właściwymi do wydania opinii, o której mowa wyżej był Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zgierzu oraz Dyrektor Zarządu Zlewni w Łowiczu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Organy te dwukrotnie wyrażały opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, tj. w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji Burmistrza (...) z dnia (...) nr (...) stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (uchylonej decyzją Kolegium z dnia (...)r. nr (...) oraz ponownie, w postępowaniu w efekcie którego wydano zaskarżoną decyzję z dnia (...) nr (...).

W pierwszym z tych postępowań stanowiska wszystkich organów opiniujących były zgodne co do tego, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponownie wydając opinię w tej kwestii, po uzupełnieniu przez inwestora Karty informacyjnej przedsięwzięcia, zarówno Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zgierzu w opinii sanitarnej z dnia (...) znak (...), jak też Dyrektor Zarządu Zlewni w Łowiczu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w opinii z dnia (...) znak (...), stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki i wymagania konieczne do określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi w postanowieniu z dnia (...) znak (...) stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodny z art. 66 ustawy środowiskowej ze szczególnym uwzględnieniem elementów z zakresu emisji hałasu, zanieczyszczeń do powietrza, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej i geologii, oddziaływania na środowisko przyrodnicze oraz na krajobraz a także w zakresie odporności na zmiany klimatu i wpływu na klimat i jego zmiany.

Po analizie informacji przedstawionych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia w odniesieniu do kryteriów i uwarunkowań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, oraz biorąc pod uwagę rodzaj, skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z realizacją, wykorzystanie zasobów naturalnych oraz emisję i uciążliwości jakie wystąpią na etapie realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia,

a także stanowiska organów opiniujących, Burmistrz Strykowa postanowieniem z dnia (...) znak (...), wydanym na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W wykonaniu obowiązku nałożonego ww postanowieniem, inwestor w dniu 14 czerwca 2022r. złożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Warunki realizacji przedsięwzięcia, określone w raporcie oraz w jego uzupełnieniu z dnia 8 sierpnia 2022r., przed wydaniem zaskarżonej decyzji, był przedmiotem uzgodnienia dokonanego w trybie art. 106 k.p.a. przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi. Organ ten, po zapoznaniu się z treścią przedmiotowego raportu oraz pięciu aneksów uzupełniających informacje dotyczące planowanego przedsięwzięcia, uznał dokumentację za kompletną i postanowieniem z dnia (...) znak (...) uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, które Burmistrz Strykowa uwzględnił w całości w sentencji zaskarżonej decyzji.

W przypadku Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zgierzu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Łowiczu, wobec opinii wyrażonej w toku postępowania screeningowego, uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia było zbędne, co wynika wprost z art. 77 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy środowiskowej.

Przedmiotem niniejszego postępowania odwoławczego jest decyzja Burmistrza (...) z dnia (...) nr (...) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „przebudowie i rozbudowie (...) wraz z niezbędną infrastrukturą w miejscowości (...), gm. (...) na działce nr ewid. (...) obręb (...)”.

Ponownie rozpatrując sprawę organ II instancji uwzględnił wskazania WSA w Łodzi z dnia (...) sygn. akt (...). Po przeanalizowaniu okoliczności powołanych w sprzeciwie (...) Kolegium uznało, że nie mogą one stanowić podstawy do zmiany stanowiska w kwestii potrzeby uzupełnienia raportu oddziaływania na środowisko, w zakresie dotyczącym:

1. Gospodarki odpadami

W decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi z dnia (...) nr (...) podniosło, że raport o oddziaływaniu na środowisko nie wskazuje miejsca i sposobu magazynowania poszczególnych odpadów (dla każdego kodu odrębnie). W uzasadnieniu do sprzeciwu strona wyjaśnia jedynie, że przepis nie nakłada obowiązku wskazania sposobu zagospodarowania dla każdego odpadu oddzielnie, jak też odrębnie sposobu magazynowania odpadów na etapie realizacji przedsięwzięcia.

Odnosząc się do tej kwestii należy podkreślić, że odwołanie się w raporcie do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów nie może być uznane za wystarczające, bowiem raport ogranicza się jedynie do zacytowania przepisów tego rozporządzenia, natomiast nie wyjaśnia konkretnie, w jaki sposób wnioskodawca będzie spełniał poszczególne wymagania dla magazynowania odpadów, w jaki sposób zabezpieczone zostaną magazynowane odpady wytwarzane na etapie realizacji przedsięwzięcia w przypadku niekorzystnych warunków pogodowych. Przy czym, dla odpadów wytwarzanych na etapie eksploatacji wnioskodawca zacytował jedynie przepisy § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia, natomiast pominięte zostały wymagania określone w § 6 oraz wymagania określone w § 5, § 7 a także § 8, 9 i 10, które dotyczą magazynowania odpadów niebezpiecznych, przewidzianych do wytwarzania na etapie eksploatacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 66 ust. 6 ustawy środowiskowej raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji przedsięwzięcia. Dlatego też w raporcie należało opisać oddziaływanie związane z wytwarzaniem odpadów na etapie likwidacji w sposób tak samo szczegółowy, jak dla poprzednich etapów.

Wyjaśnienia dotyczące zagospodarowania odpadów gleby i ziemi, wytwarzanych na etapie realizacji są wystarczające.

2. Emisji hałasu

Załącznikiem do analizy akustycznej, jak wskazano w uzasadnieniu decyzji Kolegium z dnia (...) nr (...), powinna być klasyfikacja akustyczna. W ocenie organu odwoławczego, argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu sprzeciwu nie jest wystarczająca dla podjęcia w tej sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Powołane bowiem przez wnioskodawcę ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie mogą stanowić podstawy do określenia standardów akustycznych. Jeżeli w planie miejscowym (jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie) nie wskazano konkretnych dopuszczalnych wielkości, nie jest możliwe jednoznaczne określenie czy faktycznie dotrzymane będą wartości dopuszczalne hałasu na terenach chronionych akustycznie. Ponadto, co wymaga podkreślenia, standardów należy dotrzymać na granicy terenu podlegającego ochronie akustycznej a nie przy zabudowie, jak zostało to zaprezentowane w obliczeniach.

W ocenie Kolegium za niewystarczające należy uznać także wyjaśnienia w zakresie wskaźnika gruntu przyjętego do obliczeń, gdyż są to jedynie luźne informacje dotyczące zabudowy mieszkaniowej i usługowej w sąsiedztwie stacji oraz terenów zielonych. Zasadnym byłoby w sposób jednoznaczny, najlepiej z odzwierciedleniem na załączniku graficznym, wskazać procentowy udział terenów utwardzonych i nieutwardzonych. Ma to istotne znaczenie z uwagi na odbicie od powierzchni utwardzonych, szczególnie znajdujących się w kierunku zabudowy podlegającej standardom akustycznym. Ponadto nie odniesiono się podnoszonej w decyzji nr (...) kwestii dotyczącej podniesienia (w uzupełnieniu do raportu) wskaźnika gruntu, co w istotny sposób zmieniło oddziaływanie.

Wyjaśnienia wnioskodawcy nie odnoszą się także do czasu tankowania (w szczególności dla pojazdów ciężarowych), który zdaniem Kolegium (co zostało wykazane w decyzji nr (...)), który zdaniem organu odwoławczego został zaniżony, co w decydujący sposób wpływa na błędne obliczenia emisji hałasu.

Sprzeciw i zawarte w nim wyjaśnienia nie odnoszą się także do pozostałych uwag Kolegium związanych z prędkością pojazdów poruszających się w obrębie stacji, wyłączeniem niektórych źródeł w porze nocnej, nieprzedstawieniem na mapach akustycznych terenów podlegających standardom, siatce obliczeniowej.

W związku z tym wyjaśnienia dotyczące analizy akustycznej nie pozwalają na zmianę stanowiska w tej kwestii ponieważ nadal nie określają rzeczywistego oddziaływania przedsięwzięcia na zabudowę mieszkaniową.

3. Emisji do powietrza.

W ocenie Kolegium, informacja o wykorzystaniu do uzupełnienia raportu nowego tła zanieczyszczeń jest wystarczająca w przedmiotowym zakresie, jednakże zastrzeżenia odnoszące się do samych obliczeń związane z nieuwzględnieniem wszystkich substancji emitowanych przez pojazdy nie zostały uwzględnione. Pojazdy jako źródła liniowe są uwzględniane w obliczeniach rozprzestrzeniania. W analizie nie obliczono także współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu

W związku z tym wyjaśnienia dotyczące analizy emisji do powietrza także nie mogą uzasadniać podjęcia w sprawie innego rozstrzygnięcia.

4. Konfliktów społecznych

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy środowiskowej, w raporcie należy przedstawić analizę konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. Ustawa nie definiuje pojęcia społeczeństwo, a zatem fakt, że w tej sprawie odwołanie pochodzi od jednej osoby, która zgłaszała zastrzeżenia do przedsięwzięcia także w toku postępowania, nie może przesądzać o braku potrzeby dokonania takiej analizy. Biorąc pod uwagę wieloletni spór

odwołującego się z wnioskodawcą (fakt znany organowi z urzędu) w raporcie należało tę sytuację opisać i odnieść się do argumentów podnoszonych przez obie strony.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że dokumentacja załączona do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, ze względu na braki merytoryczne oraz nieprawidłowości, nie może być podstawą do określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Wyjaśnienia wnioskodawcy zawarte w sprzeciwie złożonym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi nie są, jak wykazano w uzasadnieniu niniejszej decyzji, wystarczające do podjęcia merytorycznego rozstrzygnięcia. Należy przy tym zauważyć, że uzupełnienie raportu będzie musiało wiązać się z koniecznością zajęcia ponownego stanowiska przez organy opiniujące.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, wskazane w niniejszej decyzji okoliczności wymagają przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznym zakresie w celu doprecyzowania rzeczywistego oddziaływania projektowanej rozbudowy stacji paliw na środowisko. Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Decyzja nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego, lecz strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi sprzeciw. Sprzeciw wnosi się co najmniej w 2 egzemplarzach za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, ul. Piotrkowska 86, w terminie 14 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Sprzeciw podlega wpisowi stałemu w wysokości 100 zł.

Strona ma możliwość ubiegania się w postępowaniu sadowoadministracyjnym o prawo pomocy na jej wniosek w postaci zwolnienia od kosztów sądowych oraz (lub) ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek w tym zakresie wolny jest od opłat sądowych

Podpisy członków składu orzekającego

1.....

2.....

3.....

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi informuje, że zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016).Administratorem Pani/Pana/Państwa danych osobowych jest Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Pozostałe informacje w zakresie ochrony danych osobowych dostępne są na BIP Kolegium <https://www.bip.sko.lodz.pl/plik,234,klauzula-informacyjna-dla-petenta-klienta-strony-pelnomocnika.pdf>

Otrzymują:

1. (...)
2. (...) – (...)
3. Urząd Miejski w (...)
(...)
4. aa
5. Pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczenia w trybie art.. 49 k.p.a.